

عنوان مقاله:

تجربه راهبردی در حفاظت و تکثیر درختچه ها و بوته های دارویی بومی جنگلهای زاگرس در باغ گیاهشناسی ملی ایران

محل انتشار:

همایش ملی محیط زیست و تولیدات گیاهی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

پریسا پناهی - بخش تحقیقات گیاهشناسی، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران، ایران

مهدی پورهاشمی - بخش تحقیقات جنگل، موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

باغهای گیاهشناسی مکانهایی هستند که با در نظر داشتن اهداف مختلفی از قبیل کاشت و نگهداری گونه های نادر و در معرض خطر، تکثیر این گونهها و اجرای فعالیتهای آموزشی و پژوهشی تأسیس میشوند. باغ گیاهشناسی ملی ایران با مساحت 145 هکتار در غرب تهران و در مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور واقع شده است و دارای کلکسیونهای متعدد بومی و غیربومی است. قطعه زاگرس با وسعتی حدود 3 هکتار از مهمترین کلکسیون های جنگلی این باغ به شمار میآید که از بدو تأسیس آن سعی شده گونههای متنوع چوبی و علفی جنگلهای زاگرس در داخل آن کاشته شوند. یکی از ویژگیهای بارز این قطعه وجود گونه های درختچههای و بوتههای بومی جنگلهای زاگرس است که از ارزش دارویی فراوانی نیز برخوردارند و طی سالیان گذشته به تدریج از جنگلهای زاگرس جمعآوری و در این قطعه کاشته، نگهداری و تکثیر شدهاند. با گذشت بیش از دو دهه از زمان کاشت این گونه ها در باغ و باتوجه به اینکه این گونهها توانستند بخوبی سازگار شوند و به سهولت تجدید حیات کنند، بنظر میرسد باغ گیاهشناسی تجربه موفقی را پشتسر گذاشته است. از مهمترین گونههای دارویی موجود در این قطعه میتوان به مورد، (Myrtus communis)، دافنه، (Daphne mucronata)، نسترن وحشی، (Rosa canina) شیرخشت، (Cotoneaster nummularia) و محلب، (Cerasus mahaleb) اشاره نمود. در این مقاله سعی میشود بطور اجمالی به معرفی این گونهها، وضعیت کنونی آنها در قطعه زاگرس و نقش باغ گیاهشناسی ملی ایران در حفاظت و تکثیر آنها پرداخته شود

کلمات کلیدی:

قطعه زاگرس، باغ گیاهشناسی ملی ایران، خواص دارویی، درختچه، بوته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/275405>

